

СТАНОВИЩЕ

на доц. Снежанка Ракова-Маринкьова, ЮЗУ "Неофит Рилски", Благоевград
по конкурс за заемане на академичната длъжност "доцент"
по направление 2.2. История и археология
към секция „Средновековни Балкани“ на ИБЦТ - БАН
обявен в ДВ, бр. 55 от 19.06. 2020 г.

Гл.ас. д-р Владислав Иванов е единствения кандидат по обявения от секция „Средновековни Балкани“ на ИБЦТ-БАН конкурс. Той е представил своята научна продукция за конкурса, съобразно всички изисквания на процедурата. Младият ни колега се е насочил към проучването на една специфична и сравнително неразработена у нас област – историята на военно-монашеските ордени през Средновековието. Още в началото на професионалната си работа той избира за тема на своята дисертация „Хоспиталиерите от Родос като фактор в балканската политика (1300-1421)“ като я защитава успешно през 2011 г. През последните години Владислав Иванов се изявява отново предимно на това поле на научни изследвания и вече се очертава като един от редките специалисти у нас по посочената проблематика. За конкурса за академичната длъжност „доцент“ той представя монография, в която се разглежда ранния период от историята на ордена на рицарите Йоанити (известен и под името хоспиталиери), която е озаглавена: „Рицарите Йоанити, Кръстоносните походи и Балканите (XI-XIII в.), София, Парадигма 2020, в обем от 501 стр.

Хабилитационният труд представя в много детайли и на изключително достъпен език историята на военно-монашеския орден от самото му възникване до края на XIII в., когато пада и последната кръстоносна крепост в Мала Азия – Акра. Трудът, както става ясно при прочита му, представя резултатите от задълбочените и дългогодишни изследвания на автора върху цялата налична изворова документация. Както и самият автор е посочил в своята „Авторска справка за научните си приноси“, изследването му може да се раздели на две съществени тематични части. Първата разглежда историята на самия орден (това са глави I-VII). Тук е анализирана в подробности дейността на Йоанитите не само въз основа на документите (от папските архиви, от сбирките на самия орден, които сега се съхраняват в Малта, и пр.), но и чрез най-различни други текстове (на пилигрими, на исторически разкази и т.н.). Това е направено с хронологическо разгръщане на изложението, в което са представени последователно фигурите на магистрите на ордена и

приноса им за многостранната му дейност. Орденът на Йоанитите (Хоспиталиери) се явява модел за военно-монашеските ордени, които действат по Светите земи във времената на Кръстоносните походи, но също така и в самата Европа, и на Балканите. Втората част (съотв. глави VIII-XI) се разгръща именно в тази посока и е по-скоро тематично ориентирана, тъй като засяга връзките на Йоанитите с Византия, Латинската империя и Унгарското кралство. Именно разглеждането на връзката с Византия и Балканите смятам за приносна част от това изследване. Доколкото ми е известно, досега у нас няма направено подобно проучване. Във втората половина от монографията са разгледани наличните известия за намеса на хоспиталиерите в балканските междуособици, за установяването им в Тесалия след Четвъртия кръстоносен поход; изказани са хипотези за участието им в подкрепа на различни военни експедиции и кръстоносни инициативи. В нея се разглежда, макар и кратковременното, присъствие на Йоанитите в унгарските земи около средата на XIII в. В специално Приложение са включени преводите на 20 документа, сред които трябва да се отбележи изданието на дарствената грамота на унгарския крал Бела IV от 1247 г. в полза на Йоанитите, наред разбира се и с другите ценни паметници, някои от които неизвестни досега на българския читател. Може да се отбележи и пълнотата на използваната библиография, в която трудно могат да се открият липсващи заглавия. Сред малкото такива мога да посоча новото изследване на Ани Данчева-Василева от 2018 г. (включено в сборник с доклади от конференция по повод 800 годишнината от възкачването на престола на цар Иван Асен II).

Другите публикации на Владислав Иванов, които са във връзка с конкурса, включват десетки статии и студии по конкретни въпроси, които са свързани не само с историята на рицарските ордени, но и с нашествията на кумани и татари, българската и сръбската история на XIII в. и пр. Представена е и една обемиста разработка – част от колективна монография, в чийто редакторски колектив е включен и Владислав Иванов: „Западната експанзия на Балканите: военномонашеските ордени и италианските морски републики XII-XV в.“, София, 2018. С научната си продукция, както и с многобройните си участия в проекти и в научни прояви, кандидатът се представя като активен и продуктивен млад учен. Посочените цитирания на неговите работи потвърждават добрата му разпознаваемост в професионалните среди. Представените от Владислав Иванов материали за конкурса, отговарят на “Минималните изисквания” за академична длъжност

“доцент” според ЗРАСБ. Всичко това ми позволява да изкажа своето положително мнение във връзка с избора на гл.ас. Владислав Иванов на академичната длъжност „доцент“.

София, 27 октомври 2020 г.

Подпис: /...
доц. Снежанка Ракова-Маринкова,
ЮЗУ “Неофит Рилски”, Благоевград

OPINION

by Snezhanka Rakova-Marinkyova,
Associate Professor at the Neofit Rilski South West University of Blagoevgrad
in the competition for election to the academic post of Associate Professor by the
applicant Dr Vladislav Ivanov in the research area
2.2., History and Archaeology, as duly announced in the *Darzhaven Vestnik* No 55
of 19 June 2020

Vladislav Ivanov is sole candidate in the competition announced by the Bulgarian Academy of Sciences' Institute of Balkan Studies and Centre of Thracology, Medieval Balkans Section. He has submitted his research output for the competition to all procedural requirements. Our colleague focuses on a specific and relatively undeveloped area in Bulgaria: the history of Mediaeval military monastic orders. At the outset of his professional work, he chose "Hospitallers from Rhodes as a Factor in Balkan Politics, 1300-1421" for his PhD thesis, defending it successfully in 2011.

In recent years Ivanov has continued working largely in the same field, emerging as one of few Bulgarian specialists on it. In competition for the academic position of Associate Professor, he has submitted a monograph on the early history of the Order of the Knights Hospitallers of Saint John of Jerusalem: *The Knights of Saint John, the Crusades, and the Balkans in the 11th to 13th Centuries* (Sofia, 2020, 501pp). With great detail and in extremely accessible language, this habilitation work presents the history of the military monastic order from its establishment to the end of the 13th Century when the last Crusader fortress in Asia Minor fell. The work reflects deep and prolonged research into all available documentary sources.

As the author points out in his Author's Scientific Contribution Credits, his research may be divided into two essential thematic parts. The first (Chapters I-VII) examines the history of the Order itself. It examines the Hospitallers' work in detail on the basis of documents (from the Papal Archive and the collections of the Order itself, now kept in Malta, *inter alia*) and diverse pilgrim accounts and historical narrative. This follows a chronological perspective presenting the Order's lineage of Masters (magisters) and their contributions to its multifaceted work. The Order of St John's Hospitallers set the model for other crusading martial monastic orders in the Holy Lands, but also Europe and the Balkans.

The second part (Chapters VIII-XI) addresses the Knights' relations with Byzantium, the Latin Empire, and Hungary. I consider the examination of the links with Byzantium and the Balkans a contributing part of the study. I am unaware of other Bulgarian studies on the subject. Ivanov goes on to examine available information on the part the Hospitallers played in Balkan regional conflicts, their move to Thessaly after the Fourth Crusade, hypothesise on their support for diverse campaigns and Crusades, and examine their brief mid-13th Century Hungarian sojourn.

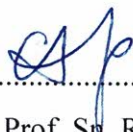
An Appendix includes 20 translated documents, notably including Hungarian King Bela IV's 1247 Charter favouring the Knights alongside other valuable sources, some hitherto unknown to the Bulgarian reader. Also notable is the rather full Bibliography which resists attempts to find omissions. One such, however, is Ani Dancheva-Vasileva's 2018 study, included in the proceedings of the conference marking the 800th anniversary of Tsar Ivan Asen II's accession.

Ivanov's other competition submissions include some dozens of articles and studies on specific items of Knights Hospitaller history, Cuman and Tatar invasions, and 13th Century Bulgarian and Serbian history. Also included is the voluminous collective monograph, *Западната експанзия на Балканите: военномонашеските ордени и италианските морски републики XII-XV в. в.* (Western Expansion in the Balkans: the Martial Monastic Orders and the Italian Naval Republics in the 12th to 15th Centuries, Sofia, 2018), on whose editorial board Ivanov sat.

Alongside numerous project and events participations, this research output commends Ivanov as an active and productive researcher. Citations submitted by him confirm good professional recognition. Vladislav Ivanov's competition submissions meet the Minimum Requirements for the academic position of Associate Professor set out by the ZRASB (Republic of Bulgaria Academic Staff Development Act). All the foregoing allows me to express a favourable opinion on his application. I thus vote in favour of Chief Assistant Vladislav Ivanov's election to the academic position of Associate Professor.

Sofia, 27 October 2020

Signed:

Assoc.Prof. Sn. Rakova-Marinkyova